

Door: Esther Elshof

Nieuw-Guinea

Wim Koudijs is veteraan

Wim Koudijs groeide op in een protestants gezin. In een beschermde omgeving. In 1959 ging hij in militaire dienst. Hij was toen 20 jaar.

De basisbegrippen van het leger leerde hij in Ossendrecht. Daarna ging hij naar de kaderschool in Wageningen. Daar werd hij opgeleid tot onderofficier. Een adjudant vroeg hem: Waarom geef je je niet op voor Nieuw-Guinea? Zo gezegd, zo gedaan: hij werd op de lijst gezet. Thuis wisten ze nog van niets. Wim zegt: "Ik ontmoette een meisje, Truus. Zij wilde niet dat ik ging. Maar van de lijst af, dat ging niet. Ik werd opgeroepen."

Nieuw-Guinea

Wim kreeg een training en een uitrusting voor de tropen. Een bijkomend voordeel was het geld dat hij verdiende. Als onderofficier kreeg hij in Nieuw-Guinea meteen 256 gulden per maand. In Nederland had hij daar 6 maanden op moeten wachten. Hij kwam in Biak terecht. Bij de 7e afdeling van de luchtdoel artillerie. Midden in

de nacht kwamen ze aan. Het was er vochtig en bloedheet. Daar at hij voor het eerst nasi.

Een dag uit het leven daar

Wim vertelt: "Biak had 2 vliegvelden. Wij moesten die vanaf de grond beschermen tegen luchtaanvallen. Dat deden we onder andere met kanonnen. Onze dag zag er als volgt uit. We werden om 6 uur gewekt. Om 7 uur paraat. Dan werkten we aan het onderhoud van de kanonnen. We bouwden radio-torentjes en stellingen in een kring rond de vliegvelden. Ik gaf leiding aan 10 soldaten met een kanon. Om 13.00 uur waren we klaar. In onze vrije tijd verkenden we de omgeving. Gingen zwemmen bij het strandje. In 1960 werd de sfeer wat grimmiger. We mochten niet meer van het kamp af. Ook moesten we zorgen dat we klaar waren voor actie."

Stichting Veteranen Breda

Gelukkig kwam het niet tot vechten. In totaal is Wim een jaar in Nieuw-Guinea geweest. Als mens is hij veel

Foto: Moulham Al Boushi

"Daar leerde ik de wereld kennen"

veranderd. Thuis moesten ze daar aan wennen. Hij sloot zich aan bij Stichting Veteranen Breda. Een fijne club, met warme mensen. Het zou leuk zijn als ook jongere veteranen zich aanmelden. Elke

laatste donderdag van de maand komen ze bij elkaar in huize Raffy.

www.bredaseveteranen.nl
www.zorgvoorelkaarbreda.nl/Stadsblad087

Door: Nelleke Simonse

Mondiaal Centrum Breda

Een plek om je veilig te voelen

Een belangrijk ontmoetingscentrum

Mondiaal Centrum Breda is voor Mustafa Mirzad een belangrijke plek. Hij is erg blij dat het centrum bestaat. Hij heeft er veel steun ondervonden.

Mustafa is 19 jaar en komt uit Afghanistan. Een gevaarlijk land, waar veel aanslagen zijn. Drie jaar geleden is hij gevlucht voor het geweld. Eerst kwam hij in Den Helder terecht. Nu woont hij in Breda. Hij heeft asiel aangevraagd in Nederland. Want in

Afghanistan is hij zijn leven niet zeker. De rechter gaf een positief advies af. Toch is zijn aanvraag afgewezen. Omdat hij geen geldige documenten heeft, zoals een paspoort of geboortebewijs. De coördinator van de noodopvang heeft nu gezorgd voor een advocaat. Die helpt hem verder met de asiel-procedure.

Het verleden achter je laten

Mustafa vindt het moeilijk om over

zijn thuisland te praten. Op de sociale media ziet hij het geweld in zijn vaderland. Hij zegt: "Ik heb de sociale media gesloten. Ik wil er niets meer over horen. Ik ben moe." Hij vervolgt: "Ik wil mijn eigen leven kiezen." Het verleden laat hij liever rusten. Toch is dat niet eenvoudig. De beelden blijven hem achtervolgen.

Het Mondiaal Centrum helpt allerlei mensen. Voor Mustafa is het een belangrijke ontmoetingsplek. Maar het is ook een plaats om advies te vragen. Om vragen te stellen over scholing. Of je te helpen bij het invullen van formulieren.

Je op de toekomst richten

Mustafa wil zo snel mogelijk inburgeren. Daarom volgt hij taallessen. Daarnaast helpt hij oudere mensen in zijn omgeving met klussen. Ook voor het sociaal contact. Het is vrijwilligerswerk. Zolang hij geen verblijfsvergunning heeft, mag hij niet betaald werken. Het liefst wil hij een opleiding volgen. Hij wil graag schilder worden. Maar dan moet eerst zijn asielprocedure goedgekeurd worden. Mustafa zegt hierover: "Je moet veel geduld hebben. Het wachten duurt lang."

www.mondiaalcentrumbreda.nl
www.zorgvoorelkaarbreda.nl/Stadsblad088

Mondiaal Centrum Breda

Het Mondiaal Centrum (MCB) is vooral ontmoetingsplek. Voor vluchtelingen en asielzoekers, maar ook voor mensen uit de wijk.

Op woensdag en vrijdag is er open inloop. Dan is iedereen welkom in de 'huiskamer'. Voor een praatje en kop koffie.

Daarnaast is MCB steunpunt voor mensen die hulp zoeken. Vluchtelingen en asielzoekers die afwachten of ze mogen blijven. Ook mensen met weinig geld of contacten kunnen hier goed terecht. De gastvrouwen en gastheren luisteren graag. Soms kunnen zij je helpen.

Maar het MCB doet meer. Je kunt er maandelijks samen eten. Een maatschappelijk werker houdt gratis spreekuur. Er is een handwerkgroep, genaamd 'Naald & Draad'. Je kunt er een computercursus volgen en meer.

Nieuwsgierig?

www.mondiaalcentrumbreda.nl
Roland Holststraat 71, Breda

Tel. nr. 06 – 19 63 18 75

(076) 525 15 15

Maandag t/m vrijdag, van 8.00-17.00 uur
Hulp of zorg nodig? Samen komen we eruit! www.zorgvoorelkaarbreda.nl

Wilt u reageren of ook bijdragen?
Mail naar:
redactie@zorgvoorelkaarbreda.nl